

Mon der findes syltetøj i himlen?

Af Hanne Holberg
og Dennis Tobiasen

Illustreret af Marianne Pryning

Mon der findes syltetøj i himlen?

af
Hanne Holberg og Dennis Tobiasen

Illustreret af Marianne Pryning

Mon der findes syltetøj i Himlen?

© Byens Bedemand

Forfattere: Hanne Holberg og Dennis Tobiasen

Udgivet af: Eget forlag

1. udgave, 1. oplag 2021

ISBN 978-87-973124-0-7

Illustrationer: Marianne Pryning

Tryk: Redhill Design + Print

Forord

Lige meget hvordan og hvor meget man prøver at forklare det, så vil ingen helt kunne forstå, hvad døden er. Når vi skal fortælle børn om døden, føler vi, at man skal trøste barnet på en sød og varm måde.

Bogen er skrevet ud fra de mangeårige erfaringer, som vi har gjort os – dels som bedemand og dels som kordegn, men også ud fra personlige erfaringer.

Kærlige hilsener
Hanne og Dennis

“Er det en dreng fra en fremmed planet?”

Nej, det er det ikke.

“Mon det er en dreng, som har taget en sort lampeskærm på hovedet?”

Nej, det er såmænd bare Mads, som er så møgbeskidt i hovedet, at fluerne sværmer omkring ham.

“Hvorfor er han møgbeskidt i hovedet?”

Vi må hellere fortælle det hele fra begyndelsen ...

“Mads!” Mor kalder på Mads.

“Skynd dig! Du skal ud til mormor og passes, mens mor er til møde!”

Mads elsker at være hos mormor. Det er altid så hyggeligt.

Da de kommer ud til mormors hus, står hun i haven og venter på Mads. Han løber glad hen til hende og får et stort kram.

Mormor har dækket fint op på havebordet med saft og syltetøjsmadder til Mads og en stor kop kaffe til sig selv.

Mormor laver det bedste jordbærsyltetøj, og Mads har tit hjulpet mormor med at plukke nogle af jordbærrene.

Mens Mads sidder og guffer
syltetøjsmadder, hører han naboen kalde på
mormor.

“Hej, nåh er Mads på besøg?”

Mormors naboer er søstre. De er lidt gamle,
men er rigtig søde.

“Gi'r I kaffe?”

De to damer kommer ind og sætter sig, og den ene siger til Mads:

“Du har godt nok syltetøj i hele hovedet!”

Mads smiler det største smil og svarer:

“Mormors syltetøj er det bedste i verden!”

Mormor er gået ind i huset for at hente to ekstra kopper. Mads synes, at hun så lidt træt ud. Der lyder et rabalder inde fra huset, og den ene nabodame siger:

“Hold da op! Din mormor har da vist tabt bakken med kopperne. Jeg går lige ind og hjælper.”

Efter lidt tid dukker nabodamen op i
havedøren og kalder:

“Søster, kommer du ikke lige!”

Lidt efter kommer de begge to ud, og den ene siger:

“Kom Mads, mens min søster ordner alt det i køkkenet, skal du lige med mig over og se vores lille kattekilling.”

Det vil Mads rigtig gerne.

Kattekillingen er noget af det sødeste, og den spinder højt, når Mads kæler for den.

Mads har det rigtig hyggeligt og tænker slet ikke over, hvor lang tid der er gået, da mor pludselig står i døren.

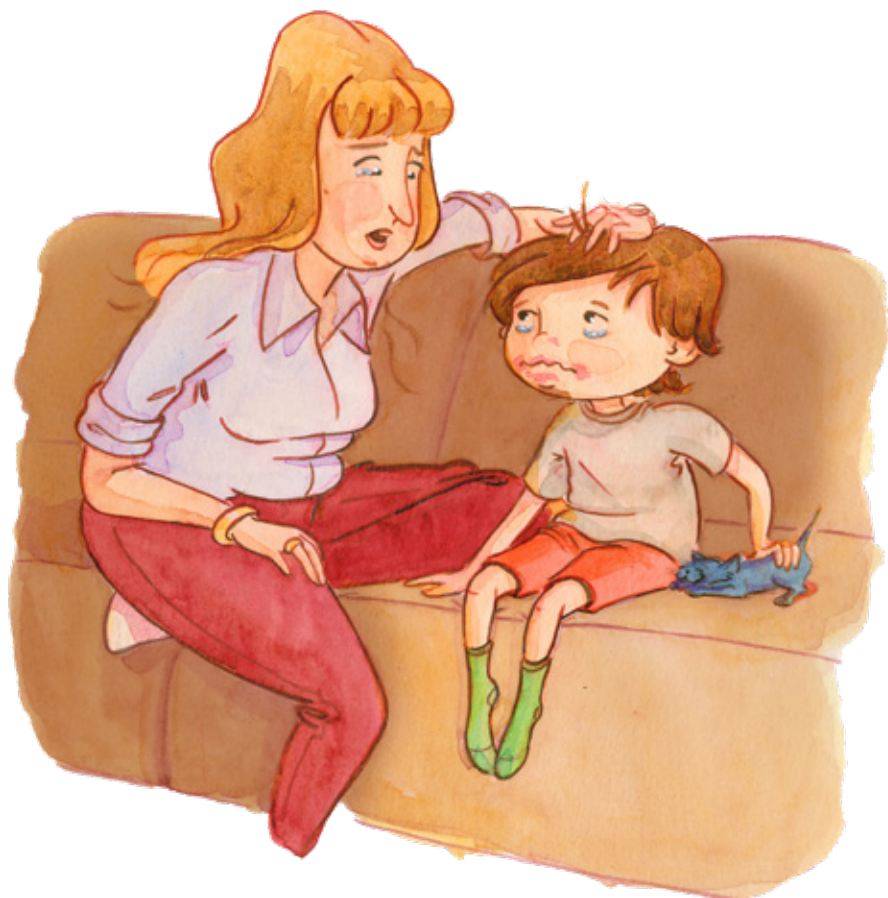
“Mads, der er noget, som jeg skal fortælle dig ... Kom og sæt dig i sofaen sammen med mig.”

Mads opdager, at mor har tårer i øjnene.

“Mads, kan du huske, at jeg fortalte dig, at mormor havde ondt i hjertet engang imellem? Nu er mormors hjerte holdt op med at slå.”

“Er hun så død??” spørger Mads.

“Ja. Mormor er død.”

Mads begynder at græde og siger, at han vil se mormor.

Mor forklarer, at det kan han ikke lige nu, da mormor er blevet hentet og kørt ned til kirkens kapel.

Mads sidder i sofaen, stadig med syltetøj i hele ansigtet, og mor siger:

“Nu synes jeg, at vi skal låne badeværelset og vaske dig om munden, og så kører vi hjem.”

Mads ændrer sig fra at være ked af det til at blive vred.

“Jeg vil aldrig vaske mormors syltetøj væk!”

Mor rynker brynene, men giver så Mads et lille trøstekram og siger:

“Ok, Mads.”

Næste dag kommer der en mand i pænt tøj hjem til mor og Mads. Det er bedemanden.

Moster Anne og onkel Peter er der også, og de sidder alle sammen rundt om bordet og snakker.

Mads synes, det er lidt kedeligt, så han hopper ned fra sin stol og leger på gulvet med sin iPad.

De voksne snakker om blomster og salmer, og pludselig får Mads en idé.

“Jeg vil lave en flot tegning til mormor,” siger han.

“Det var en god idé,” siger bedemanden, “så kan mormor få den med ned i kisten.”

Mor har sagt til Mads, at hvis han ikke vasker syltetøjet af ansigtet, så kan han ikke komme med ind i kirken.

“Jeg har sagt, at jeg aldrig vil vaske mormors syltetøj af, så jeg venter bare udenfor,” har Mads svaret mor.

Mads er både ked af det, men er også vred over, at mormor er død. Han savner hende så meget.

Mads mærker, at mormor pludselig sidder på bænken ved siden af ham.

“Mormor, jeg kunne næsten ikke kende dig!”

“Og jeg kunne i hvert fald næsten heller ikke kende dig,” siger mormor og smiler.

“Ja, jeg ved jo godt, hvorfor du ser sådan ud i hovedet. Men nu skal du høre, min dreng ..” Mads rykker tættere på mormor og hun fortsætter:

“Jeg ved, at du savner mig, og det er helt okay, Mads. For du skal huske på, at når man savner et menneske, så er det tegn på kærlighed.”

Mads kigger på mormor.

“Ja, jeg vil altid elske dig, mormor.”

“Så med hensyn til, at du gemmer min jordbærsyltetøj i ansigtet, så er det lidt fjollet, ik’?” siger mormor og blinker til Mads.

Mads smiler lidt genert.

“Nu skal du høre, Mads. Du fortæller din mor, at oven på det blå skab i mit køkken, der ligger nøglen til skabet. Når du låser skabet op, vil du se, at der står otte store glas jordbærsyltetøj, og dem skal du have.”

Mads prøver at tørre noget af syltetøjet af i sit ærme.

Mormor smiler kærligt til Mads og siger:

“Nå, jeg skal også se at komme ind i kirken igen. For det varer ikke så længe, før præsten hælder jord på kisten og siger:

Af jord er du kommet, til jord skal du blive, og af jorden skal du igen opstå. Når præsten har sagt det, så vupti! Så er jeg på vej op til Gud i himlen.”

“Tror du, at Gud sidder parat med lyserød vin og jordbær, når du kommer? Lige så dejlige røde jordbær, som dem fra din have?”

Mads ser meget tænksum ud. “Tror du, mormor?”

Mormor sender Mads et stort smil.

“Det håber jeg da – dét ville være hyggeligt!”

“Jeg kommer til at savne dig rigtig meget, mormor, når jeg aldrig kommer til at se dig mere ...” Mads ser lidt trist ud.

“Jamen, det gør du da også, Mads. Når du savner mig, så skal du bare drømme om mig. Så kommer jeg og besøger dig i dine drømme. Og en ting til, Mads. Når du ligger ude i haven og kigger op på skyerne, så kan du engang imellem se et lille glimt af mig. Når solen varmer dit ansigt, så er det mig, som ær din kind.”

Mads ser drømmende hen for sig. Mormor rejser sig og går hen til den store kirkedør. Her vender hun sig om.

“Og lige en ting til Mads. Nu må du altså ikke kigge op i skyerne, mens du cykler, vel?!”

Kirketjeneren kommer hen til Mads. Hun smiler venligt, rækker hånden frem imod ham og siger:

“Kom, nu går vi to ind på toilettet og vasker dig om munden, så du kan komme ind og sige farvel til din mormor sammen med din mor.”

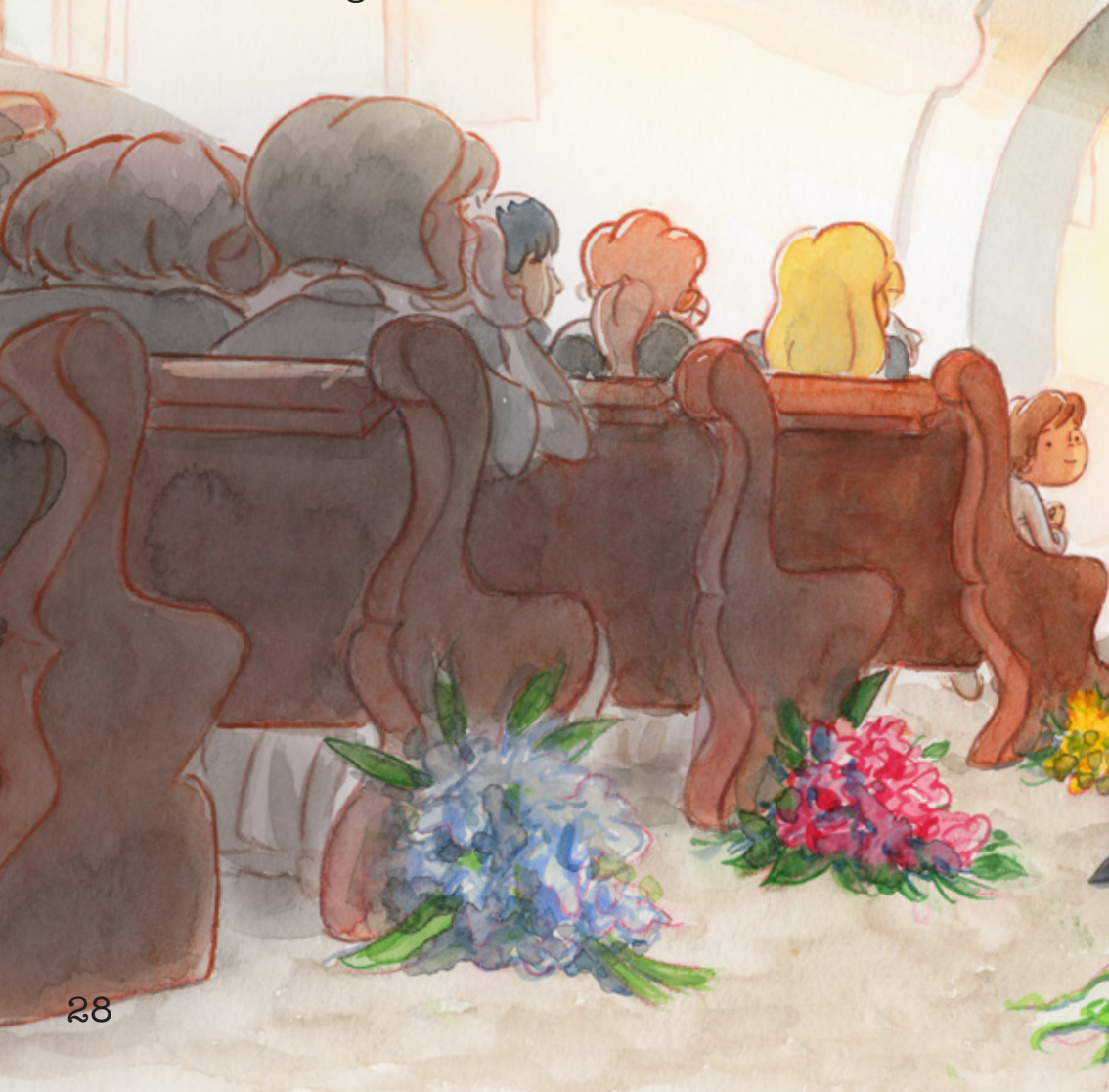
Mads rejser sig, tager hende i hånden og siger: "Okay!"

Mads lister sig ind i kirken.

“Wauw!” tænker han. “Der er mange blomster. De ligger hele vejen fra kirkedøren og op til kisten.”

Mads får øje på sin mor, der sidder på en af de forreste bænke, og lister lige så stille hen og sætter sig ved siden af hende. Hun har tårer i øjnene, men hun tager ham i hånden og smiler til ham.

Præsten står for enden af kisten og hælder med en lille skovl jord på kisten tre gange.

“Af jord er du kommet, til jord skal du blive, og af jorden skal du genopstå.”

En solstråle rammer kisten.

“Aha!” tænker Mads. “Det er sådan, man kommer op i himlen.”

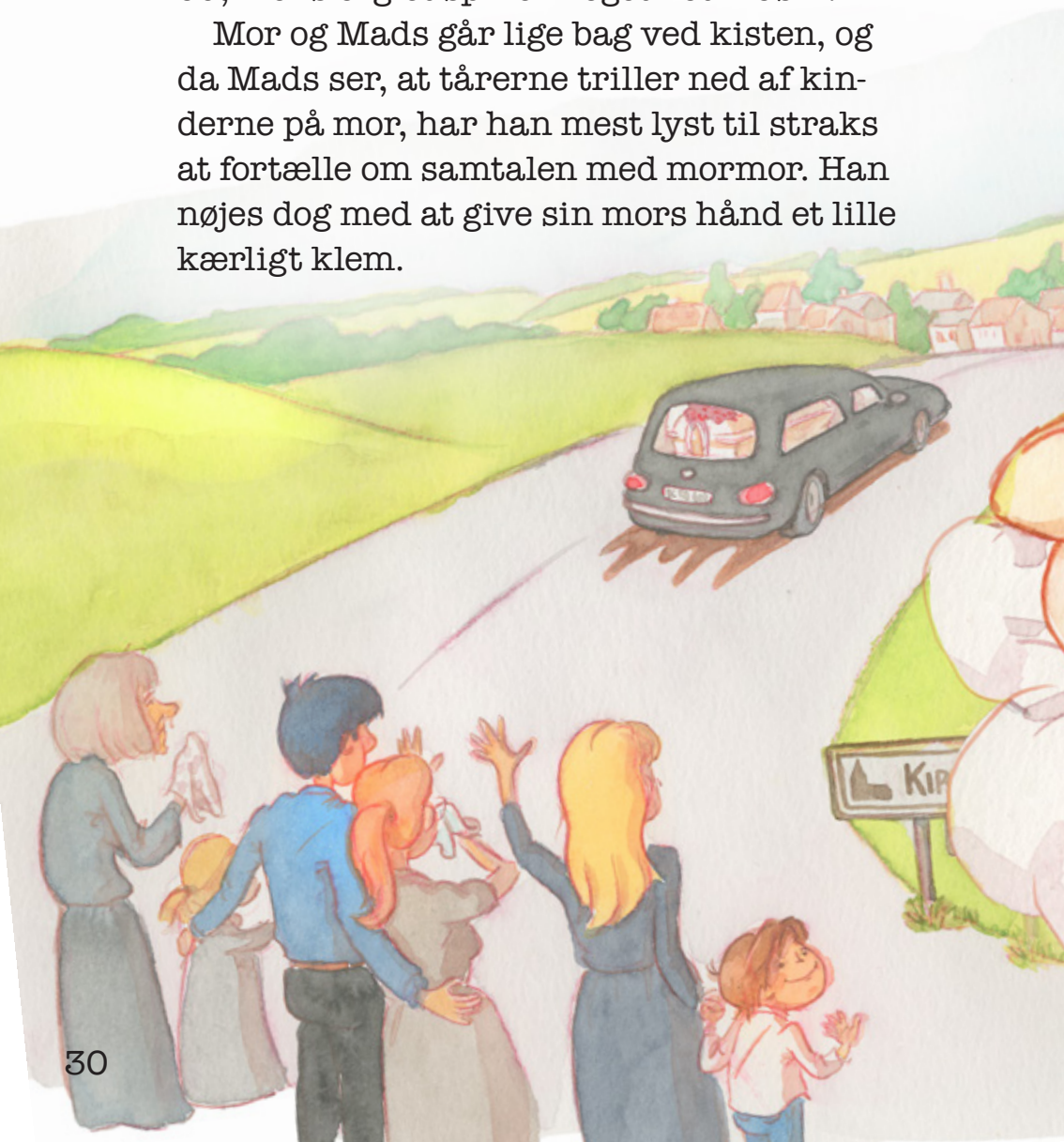
Han giver sin mors hånd et lille klem.

Præsten takker på familiens vegne, for at alle er kommet og for de smukke blomster. Hun siger noget mere, men Mads hører ikke længere efter. Den sidste salme er kort, og så rejser alle sig.

Seks personer fra familien bærer kisten ud, mens orglet spiller noget flot musik.

Mor og Mads går lige bag ved kisten, og da Mads ser, at tårerne triller ned af kinderne på mor, har han mest lyst til straks at fortælle om samtalen med mormor. Han nøjes dog med at give sin mors hånd et lille kærligt klem.

Mads står med mor i hånden, mens de vinker farvel til rustvognen.

“Mor? Tror du, der er jordbærsyltetøj i himlen?”

“Ja, min skat, det er jeg sikker på.”

Tak til www.byensbedemand.dk
for at støtte op om projektet.
Du kan læse mere om børn
og unges sorg på
www.himmelskyen.dk, hvor
der også vil være skolemateriale
til brug for undervisning.

Hilsen Dennis Tobiasen
Diplomuddannet bedemand og
uddannet sorgvejleder

